

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrierile nefrancoate nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimt.

Birourile de anuierii:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Budojff, Mosse, Hansens, de Topler
(Otto Maus), Hansrich, Schalk, Alois
Hrudi, M. Duker, A. Opyelik, J. Dan-
berg, Anton Macei, Eckstein Bernat;
In Frankfurt: G. L. Dausbe; In Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmondă pe o colonă 6 or.
și 50 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifa și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II.

„Gazeta“ este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruitul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 171.

Brașov, Luni, Marti 1 (13) August

1889.

Brașov, 31 Iulie.

Dintre toate vizitele princiare, ce le-a primită tinerul împărat german Vilhelm II în reședința sa, cea mai importantă este fără îndoială vizita monarhului nostru, a împăratului Francisc Iosif, care, pe când scriem aceste rânduri, își va face intrarea în Berlin, unde va fi primită în modul cel mai strălucit și mai cordial.

Bucuria și însuflețirea, ce domnesce în Berlin din incidentul acesta, este foarte naturală, căci în casul de față nu este vorba numai de un act de curtenire, ca urmare a îndatoririi ce o avea monarhul nostru de a-i întorci împăratului german vizita, ci de o nouă manifestare a strinsei legături de alianță, ce există între aceste două împărății; și, întrebuințându-se cuvintele foii oficiale din Viena, „Wiener Abendpost“, e vorba de manifestarea „raporturilor strinse și intime, ce există adă între puternicele case domnitoare Habsburg și Hohenzollern.“

Intr'adevăr, diplomația germană poate fi pe deplin mulțumită de rezultatul dobândit prin alianța cu Austro-Ungaria. Astăzi cel mai puternic dintre principii confederațiunii germane de odinioară merge la curtea prusiană, spre a-și dovedi acolo simțămintele sale de credincios aliat, de membru al noii federațiuni, al cărei cap este adă regele Prusiei; federațiune, care-lu apropiă și-lu îndatorază față cu Germania aproape în aceeași măsură, ca pe statele confederate care fac parte din împărăția germană.

Nu se poate nega, că prin această federațiune puterea germană în centrul Europei a ajuns la apogeeul ei, căci se estinde de fapt adă până'n Marea adriatică și până în Carpați.

Foile din Germania, ca și cele

din monarhia noastră, accentuează mereu comunitatea de interese, ce există între aceste două state, precum și simpatia ce legă poporele ei unul cu altul. Foia oficială amintită din Viena accentuează această în deosebii.

Cât pentru comunitatea de interese, nu numai odată s'a constatat chiar de foile austro-ungare, că ea nu s'a dovedit de când există alianța în mod satisfăcător, nici pe tărâmul economic nici pe cel politic, întru câtă adecă sunt în joc interese speciale ale monarhiei noastre în Orientul Europei.

Nu numai odată a declarat însuși cancelarul german, că lui îi este indiferent mersul politicii în peninsula balcanică; nu totu așa stă lucrul în ce privește Austro-Ungaria, care pretinde a avea în Orient interese vitale.

Totu cam același lucru se poate dice și despre sentimentele de amiciție și de simpatie dintre poporele ambelor împărății. O adevărată simpatie pentru alianța cu Germania s'a manifestat până acum numai de către Germanii din Austria. Nu totu așa se poate dice despre lumea neoficială a Slavilor din monarhia, cari se tem de germanizare, și a Ungurilor, cari cu ori-ce ocaziune dau frâu liber urei lor în contra germanismului. Lealitatea către tractatul de alianță și alipirea către dinastia, care l'a încheiat, nu se pot confunda cu pretinsa simpatie și amiciție generală.

Și cu toate acestea, cel mai surprinzător lucru este, că legătura dintre monarhia și Germania apare ca o consecință a noii formațiuni de stat dualistice în Austro-Ungaria, care numai prin ideea supremației celor două rase, germană și maghiară, vine în contactul cel mai strins cu

interesele germane, contactu căruia atât de via expresiune i-a dat de curând prințul regent alu Bavariei în vorbirea sa către gimnasticii austriaci în München.

Intemplantă a voit, ca tocmai astăzi, în ziua sosirii împăratului nostru în Berlin, să-și serbeze jubileul existenței sale de zece ani ministeriul Taaffe, care, cu totă lealitatea sa dovedită pentru alianța germană, a dezvoltat o activitate ce nu intră nicidecum în cadrul ideilor dualizate germane-maghiare și alu ideilor de germanizare desfășurate în München.

Dér poate că tocmai spre a eși din impasul acestor vedite contradicțiuni în raporturile dintre ambele împărății aliate, presa germană accentuează cu deosebire importanța ce o are vizita monarhului nostru pentru susținerea păcii. Alianța cu menirea de a susține pacea și de a garanta respectarea tractatelor apare în altă lumină și ori-și-cine trebuie să recunoască marea ei însemnătate pentru întreaga Europă.

E vorba de a se crea totu mai puternice stavile pentru asigurarea păcii generale. Totu cu acest scop a întreprins împăratul Germaniei călătoria sa în Anglia, de unde s'a întors er. Tristă este numai, că și pacea cu sacrificiile nesfârșite ce le impune adă poporelor a devenit pré apăsătoare, și ar fi de dorit, ca cei cari niusc cu o susținere și întări să găsescă un mod de a mai ușura statele de militarismul cel costisitor, care sleiesce puterile poporelor.

Austro-Ungaria suferă, poate, mai mult de această plagă. Fiă, ca monarhul nostru, care este însoțit de ministrul său de externe și de presuntivul moștenitor alu coronei, să găsescă în-

preună cu aliații săi acestu mijlocu mântuitor.

DIN AFARĂ

Manevrele din Galiția.

Manevrele militare, ce au să se facă în curând în Galiția, în prezența monarhului Francisc Iosif, dau prilej foii ruseci „Novosti“ de a face un șir de considerațiuni strategice într'un ton, ca și cum Austro-Ungaria și Rusia s'ar afla în ajunul unui război.

„Impăratul Francisc Iosif“, scrie „Novosti“, „va examina la față locul destoinicia de război și starea de pregătire pentru mobilizare a antegardei acelor trupe, cari se țin gata pentru un război cu Rusia. Trupele, cari vor lua parte la manevre, se află aproape aduse la efectivul de război. Trupele frontului nordostic sunt întărite și li-s'a dat o organizațiune, care asigură puțința de a fi repede întrebuințate. La granița austro-rusă se află acum, în loc de două, trei corpuri de armată. Dela 1 Octomvre a. c. Austria va avea la frontul nordostic șase divizii de infanterie, trei divizii de artilerie de câmp, afară de artileria de fortăreță și de trupele de ingineri. Deși e neîndoios, că înarmările sporite ale Austro-Ungariei formază pregătirea pentru un război ofensiv, totuși nu se poate admite, că suprema conducere de război a Austriei ar intenționa, să împingă trupele frontului nordostic pe teritoriul Rusiei, fără a aștepta concentrarea celorlalte corpuri. A forța garnisonale ruseci dela graniță, ca să se retragă în interiorul țării, a împede mobilizarea lor și a asigura frontul principal strategic Cracovia-Lemberg de o năvalire a cavaleriei ruseci: aceste probleme sunt serioase și executabile. Scopul măsurilor luate de conducerea austriacă a războiului constă tocmai în aceea, de a asigura succesul celui dintăiu act al unui război ofensiv, a-nume concentrarea armatei în punctele de atac alese. Cele dintăiu operațiuni ale trupelor austriace în cazul unei cioc-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Cultura și miturile lui Apollo la Eleni.

(Urmare din Nr. 169.)

Apollo ca deu alu anutimpului cald, alu verei și alu tómnii.

După anutimpul cel frumos și plăcut alu primăverii urmază anutimpul ferbinte, adecă véra și tómnă. O caracteristică a acestui anutimp se poate vedea mai bine din observațiunea făcută asupra lunei atice Targelion, în care atunci ca și astăzi cade secerișul produsu prin arșița solară a lunilor Maiu și Iunio. O altă caracteristică a acestui anutimp este aceea, că prin aceeași arșiță se produce uscarea vegetațiunii și mulțimea bolilor epidemice, cari seceră atât omeni. Deci omeni ilu adorau pe Apollo, deul sórelui în același timp pe deoparte ca pe o putere binefăcătoare a prosperării secerișului și a sănătății, pe de alta ca o putere distrugătoare, care se imblânzea prin sacrificii și daruri.

Prima sərbătore în acestu sens erau Targeliile atice, cari se mai țineau și la

Miletu, Efes, Delos și Masilia și pote chiar și la Delphi. După Momen la această sərbătore vin de exprimat două idei forte nimerite, și anume: La 6 Targelion, după mărturia lui Helladios, era obiceiul a se ține o procesiune cu doi omeni; dintre cele 2 idei una era prezentată pentru purificațiune cu privire la bărbați și una cu privire la femei. În timpurile cele mai vechi cu această ocaziune se aduceau sacrificii omenesci. Acestu usă de purificațiune servia pentru depărtarea bolilor contagióse, cari obicnuiesc a isbucni véra și tómnă.

Cu totul deosebitu era caracterul părții din urmă a sərbătorei. Acesta provenia de acolo, că la finea anutimpului de primăveră și la începutul anutimpului ferbinte omeni se îngrijiau nu numai a împăca pe deul arșiței pustiitoare și aducătoare de bole ci și pentru a-i mulțumi pentru darurile secerișului. Omeni dreptă aceea li oferiau pârga secerișului numită Ταργήλια, constatătoare din cele mai diferite produse ale timpului, dela cari sərbătore și luna și-au primit numele. La Delos această sərbătore se chema Αίλια, care, după o notiță alu Callimach și Plutarch de asemenea era o sərbătore a secerișului. În Sparta se numiau Hiakynthele, cari erau pară a fi fost cam asemenea Targeliilor atice.

După unele relatări era o reflexiune la efectele nimerite ale arșiței solare.

Luna, în care se țineau Hiakynthele, era cea mai caldă și mai periculoasă a întregului an, adecă luna răsării lui Sirius. Sərbătore se ținea 9 zile și anume: în ziua și noptea primă cu tristeță, se aușiau din loc în loc cântece jalnice; însă în cele următoare cu bucurie și veselie și cu oște bogate.

Mitul, la care se referă acestu cult narază, că Apollo avea o simpatie deosebită față de frumosul Hiakynthos, cel mai tineru fiu alu lui Amiclae. Odată, pe când se juca cu el cu discul Zephiro, deul favoritu alu copiilor, din gelosie îndreptă discul spre capul lui Hyakynthos, care imediatu espiră în brațele lui Apollo. Acestu fapt supără foarte multu pe Apollo și, spre aducerea aminte, lăsă, ca din sângele favoritelui său să răsără flórea „hyacintha“, pe alu cărei potir se poate vedea imprimată exclamarea de durere a lui Apollo: „ai, ai!“ Morței lui Hyakynthos, care se prefăcu în o flóre de același nume, i-se atribue intris-

tarea manifestată la începutul Hyakynthos, ér reinvierei sale, bucuria și dăruirea următoare. În modu evidentu mitul semnifică amortirea și reinvierea naturii, care aci e intrupată în imaginea unui tineru, și totu așa de evidentă este aruncarea discului o imagine a sórelui, sub a căru arșiță vegetațiunea se uscă. Apollo era aci adorat cu epitetul „Hyakinthios.“ Cultul lui ca atare se răspândi pe întregu tărâmul sudicu alu Peloponesului, în Siciona, Mesenia, Amiclae și Sparta.

În Amiclae, în Laconia, se serba în fiecare an în cele mai lungi zile de véra o sərbătore poporană de trei zile. În ziua primă, și plină de tristeță, se jertfea morților și se da oște negomotose, fără musică (pomeni). În dimineața următoare premergeau procesiuni veselu cu cântece răsunătoare, musică și jocuri. Aci se afla un sanctuaru alu lui Apollo, unde se afla și sarcofagul lui Hyakynthos.

După această sərbătore se ținea în Augustu sərbătore Carneielor, care în Sparta avea două aspecte: unul, care se referă la Apollo, deul războiului, pe care l'am descriș mai înainte, și altul, care

niri cu Rusia s'ar pute prevedé acum cu mare probabilitate. Indată după declararea de război, corpurile antegardei s'ar apropiia de graniță, ar căuta să trecă peste ea, unde ar fi cu puțință și să împingă îndărăt garnisioanele rusești. Corpul 1-iu va înainta cât se poate mai departe, ca să acopere legătura șinelor între Tozebinja și Cracovia; acest corp va trece cu ori ce preț granița, ca să nimicescă garnisioanele rusești cele mai apropiate, precum și ca să oprască întăririle ce le-ar veni. Pentru întărirea corpului 1-iu va alerga îndată corpul 6-lea din Cașovia, chiar dacă nu și-ar fi terminată mobilizarea. Manevrele din Galizia, încheie „Novosti“, vor arăta, întru cât trupele corpurilor antegardei sunt pregătite pentru îndeplinirea destinațiunii lor speciale“

Turela și nota grecescă.

„Correspondenței politice“ i-se scrie din Constantinopol, că nota guvernului grecesc, privitoare la insula Creta, a făcut acolo o deprimătoare impresiune. Și în cercurile turcești se critică, că guvernul Sultanului a dezvoltat prea puțină energie în Creta, din care cauză agitațiunea acolo a luat dimensiuni așa de mari. Dealtminte până acum în toate părțile insulei funcționează neimpedecate autoritățile civile turcești și nu s'a întâmplată nici ună casă ca poporațiunea să nu recunoască autoritatea guvernului. Toate ciocnirile s'au întâmplat până aci numai între partide. Cei din cercurile guvernului turcesc sperază, că cabinetele europene nu vor fi dispuse a începe o campanie diplomatică în contra Turciei, pe temeiul notei grecesci. Ori-ce intervențiune diplomatică ar încuraja numai rezistența Cretenilor. Din certa între partide s'ar pute naște apoi ușor o adevărată răscălă și s'ar pute astfel aduce la ordinea țilei cestiunea anexiunii. Nimeni n'ar mai pute preface atunci, cum s'ar dezvoltat lucrurile într'ună asemenea casă.

Nihilisti ruși.

„Daily News“ e informată din Odessa, că în Charkov au fost arestați de curenții 80 de revoluționari. Astfel de arestări au fost mai în fă-care și în Charkov la ordinea țilei în cursul celor patru săptămâni din urmă. Se pare, că poliția e în posesiunea unei liste de nume de ale membrilor secțiunii din sud a partidei revoluționare. Deși poliția clasifică toate aceste arestări sub aceeași rubrică, se pare, că bănuții nu aparțin partidei revoluționare, ci unei noue organizațiuni socialiste, care se lățește repede în Rusia sudică.

SCIRILE ȚILEI.

Prea Sântia Sa Episcopul Nicolae Poepa, având a călători la Budapesta, spre a participa la ședințele reprezentanței fundațiunii „Goșdu“, apoi la Sibiu, spre a participa la ședințele Consistoriului metropolitan și pentru de a lua măsurile necesarii pentru definitivă strămutare la Caransebeș, a plecat luni, în 24 Iulie v. dimineața cu trenul accelerat din Caransebeș, concredându conducerea diecezei, pe timpul absentărei Preasântiei Sale, Preacuvioșiei Sale Părintelui protosincel Filaret Mustă.

Desastru îngrozitor. Din Viștea-inf. ni-se comunică cu data 11 Augustă n. următoarea dureroasă șire: Eri, Sâmbătă, pe la 1 oră p. m. un foc s'a escat în Arpașul-inferior, comitatul Făgărașului, și a nimicit în timp forte scurt până la 120 edificii cu tot secerișul din anul acesta. Fiind din nenorocire un vânt nord-vestic, focul a nimicit și case și șuri solid edificare și acoperite cu țiglă. Au ars o copilă de 4—5 ani, animale, precum și mulți viței de bivoli, porci, găini forte multe. Cam într'ună pătrară de oră au fost toate edificiile un sul de foc, încât nu s'a putut apropia nimenea de ele; bărbații au fost mare parte la fenați în pădure, era femeile la alte lucruri de câmp economice, din care cauză nu s'a putut scăpa din foc nimica. Acești nefericiți omeni au rămas din totă averea lor numai cu vestmintele avute pe dênșii. Se sfâșia inima omului vădându această nefericire, care nu se poate descrie. Această comună românească, frumoasă, cu reședință pretorială, este nimicită pentru două generațiuni. *Ajutore cu totă graba din ori-ce parte sunt forte de lipsă. Stanciu, căpitan c. r. în pens.*

Poesia română și Rușii. Diarele române de dincolo anunță, că societatea geografică rusescă, secțiunea etnografică, a premiată lucrarea d-lui E. Simionescu: „Legende și cântece populare române, culesse în Basarabia.“

Pe când se hotăra această premiare a poeziei române de cătră „despoții“ din imperiul moscovit, pe atunci „liberalii“ din Țera-Ungurescă opriau colecțiunile de poezii române. Ce contrastă rușinător!

Reorganizarea artileriei de fortărețe. Precum comunică „Reichswehr“, artileria de fortărețe se va reorganiza cât se poate mai repede. Cele 12 batalioane de artilerie de fortărețe, formate din câte 6 companii, se vor forma din câte 4 companii, er din cele 24 companii dis-

ponibile se vor crea 6 batalioane nouă. Numărul soldaților se va spori după trebuință și în mod corăspunător.

Furtună mare. La 6 Augustă n. s'a descărcat asupra Turdei și împrejurime, în Sân-Mihaiu-de-jos, Criștiș și Poiana, o furtună grozavă amestecată pe alocurea cu grindină. În Sân-Mihaiu-de-jos curuzul de pe câmp a fost totală nimicită, multe edificii au fost stricate și mai ales în Săcel au fost rupt arbori și coperișul școlii comunale dus de vânt. În Turda trăsnetul a lovit două femei în piță, dintre cari una a rămas imediată murtă, er cealaltă se luptă cu murtă.

Statutele „Reuniunii române de cântări din Năsăud“ au fost aprobate de ministerul unghuresc de interne.

Școla industrială din Agnita, școlă germană, a fost cercetată în anul școlar trecut de 117 elevi dela 18 diferite meserii. După naționalitate au fost: 109 Germani, 4 Români, 3 Maghiari, 1 Israelit.

Dela universitatea din Pesta. Cu începutul anului școlar 1889/90, se va lua dela noii auditori ai celor patru facultăți, pe lângă taxa de înscriere de 2 fl. 10 cr., încă 3 fl. pentru bibliotecă. Această taxă se va plăti pe semestru directorului bibliotecii universității, care o va alătura la dotațiunea sa anuală ordinară.

Invitare la concertul, ce-lu va arangia reuniunea de cântări „Unirea“, în sala ospătării mari din Varadia sub conducerea d-lui Romulă Iorgoviciu, teolog, la 18 Augustă st. n. în favorul bisericii rom. gr.-cat., ce se edifică în loc. În începutul la 8 ore s'era. Prețul de intrare: Locul I. 60 cr., locul II. (de stat) 40 cr. **Comitetul.** — Programul: 1. Polca turistă (marș), coră bărb. 2. Venerabilis barba Capucinarum, de Haydn, coră bărb. 3. Simphonie jidovescă, de Strauss, coră bărb. 4. Pepitant. 5. Cista, operetă com. de Porumbescu, coră bărb. După producțiune jocă. Piese de danț se vor executa de orchestra lui Moise séu Băra.

Invitare la petrecerea cu danț, ce se va arangia la 6 (18) Augustă 1889 în sala „Berriei“ din Hunedora, în favorul „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedorei“. **Damele române din opidul Hunedora.** În începutul la 7 ore s'era. Intrarea: de familie 1 fl., de persoană 50 cr. Suprasolviri se vor chita pe calea țiaristică.

se referă la fatalul Apollo, deul arșitei și ală pestilenței, sub numele de Carneios. Starea sub corturi înseamna subtragerea omenilor dela efectul arșitei caniculare.

Carneiele la început erau o s'erbătoare curată agrară, în care se aducea deul pâră vinului. La ea se referă și cărarea strugurilor (alergarea stafildromilor). Dela imigrarea Doriilor ea pare a căpeta aspectul unei s'erbături de luptă și n'acastă semnificare este asemenea Boedromiilor atice.

Celelalte s'erbături, cari mai sunt afară de cele amintite, erau pentru depărtarea bolilor de veră séu pentru aducerea de sacrificii pentru abundența tómei. Așa fură în onóra lui Apollo, apărătorul de șoreci Smintea, așa Actia în onóra lui Apollo, stăpitorul muscelor supărăcióse și, după vederea celor vechi, aducătoare de bóle. În Athena și Aiolis Apollo se chema Πορνόπιος séu Πορνόπιων, adică apărătorul de lăcuste.

Ciclul s'erbătorilor Apolinice în Athena flă încheie s'erbătórea „Pyanepesia“, ce se ținea la finea verei, când urma apunerea constelațiunii Pleiadelor. În acestă timp arborii își perdeau frunșul, intrau furtunele, navigațiunea de-

venea periculósă, este momentul, când Apollo și cu elă anutimpul cel bun își ia rămasă bun. În acestă timp și fructele de tómnă sunt adunate și chiar și vinul cel nou. Cu ocaziunea acestei s'erbături i-se oferiau lui Apollo, ca de ală sórelui și anutimpurilor, fructe de tómnă. Acestă dară consta în o ramură de laur séu de oliv cu o legătură și cu fructe legate pe ea, ca un simbol ală secerișului terminat cu noroc, un obicei identic cu cel care se observă la noi la „cunună“, care se face, când se termină secerișul și care la noi și-a perdat cu totul semnificarea sa originală, precum și la Români, unde această procesiune nu se mai făcea în onóra lui Apollo, ci în a Cererei.

Resultă deci din această espunere, că Apollo sé fi fost considerat și ca de ală agriculturii, și în adevăr, semnificarea lui ca atare n'ar arată această pe deplină epitetele de ερσιβιος și σιτάλιος, ceea ce va sé dicită depărtătorul tăciunelui și apărătorul bucatelor. Și această împrejurare îl arată, ca pe un deu solar, căci producerea tăciunelui se atribuia rațelor agere ale sórelui, cari uscă róua cădută nóptea, precum

se atribuiau și alte neajunsuri ale bucatelor efectelor stricăcióse ale sórelui. Ca ερσιβιος Apollo se adora la Rhodos și Cipra, er ca σιτάλιος la Delphi. La s'erbătórea Metageitniilor ținută în Augustă, se credea, că Apollo, ca de ală recoltei și ală abundenței, ospetăză pe ceilalți dei pe Olimp.

Numeróse sunt și cultele, epitetele și miturile, cari se referă la Apollo, protectorul creșterii vitelor, ca deul păstorilor. Dela această ocupațiune își primi numele de „Nomios“ și Ναπιος, adică deul liveziilor și ală pădurilor, după unii mitologi chiar și Carneios (Minckwitz), deul berbecilor. Ca deu pastoral îl recunoșce și Iliada, der acestă rolă era un rolă secundar ală lui Apollo; acesta era rolul principal ală lui Hermes.

Deorece el, ca deu pastorală purta arcă și săgeți, făc, ca sé fi considerat și ca deul vânătorii, după cum și sora sa Artemis, deita vânătorii. În Megara avea chiar ună sanctuar, unde era adorată ca vânător. (Va urma.)

Petrecere în Tușnad. Se invită la serata danțantă dată de Români în ziua de 2 (14) Augustă 1889 în salonul de cură din Tușnad. În începutul la orele 8 1/2 s'era. Biletul de invitare se va prezenta la intrare. *Comitetul.*

Procesul de presă ală „Luminătorului“.

Discursul apărătorului Coriolan Bre-diceanu, avocat în Lugosi.

„Onorat tribunal regescă ca judecătoria de presă!

Prea stimați domni jurați!

Procurorul de stat a strigat: sé se pedepsescă! Sé se pedepsescă! strigă și eu. Sé se pedepsescă acela, care a comis ceea ce a afirmat procurorul reg., sé se pedepsescă cel ce a revoltat, care a provocat la revoluțiune, sé se pedepsescă, care a îndemnat la rumpere, sé se pedepsescă, căci este vrednic de pedepsă. Inșé sé nu se pedepsescă și nu se va pedepsi clientul meu, căci n'a agitat, n'a comis revoltare, fiindcă în articolul incriminat nu se găsi nici provocare la revoluțiune, nici îndemnare la rumpere. În acușiune înzadară am căutat fapte pozitive, cari chiar și numai la aparință ar sprijini acușiunea. N'am putut găsi; și astfel scrutându, imi picară în minte cuvintele lui Fr. Deák, scrie baronului Wesselényi: „Această națiune nici când nu se va pute smulge din mistuitoarele lanțuri ale prejudețiilor.“

Prejudeciul a dat naștere acușiunii, preocupățiunea este totă motivarea ei. Temeiul prejudeciului este o idee; procurorul reg. nu numesce ideea, inșé ea se cuprinde în fă-care cuvânt ală motivării acușiunii.

Acea idee este: Ideea de stat maghiar, care nu poate fi desine stător, neatârător și constituționalismul ei nu este asigurat, până când nu este maghiară totă véna ei, ceea ce este d'opotrivă cu maghiarizarea universală. În această idee se isbesce fă-ce postulatul național, această idee într'atată înfruză asupra fă-cerei mișcări a vieții publice, încât se amestecă în toate, pune mâna pe toate și restórnă tot ce la aparință i-se pune în cale și întunecă s'emptământul public.

Întunecarea s'emptământului public este légănul prejudeciului și consecința loră este persecuțiunea politică.

Noi cerem dreptate, dreptate curată și liberă de ori-ce preocupățiune cerem noi, avem drept sé cerem acesta și a datorința civică a d-vóstre sé ne faceți dreptate.

În numele sempiternei dreptăți fire-ar ore cu puțință a condamna pe clientul meu pentru agitațiune pe basa celor doi articoli incriminați, în cari nu se găsesce provocare la comiterea nici unui fel de ilegalitate, oricât de larg sé fiă conceptul „agitațiune“? cu puțință este ore a declara de vinovat pe clientul meu, care în cei doi articoli admoniează la „pace“, la cultivarea „bunăvoinței“, îndemná la respectarea legilor, séu dóră pentru că glorifică idealul revoluțiunii franceze din anul 1789? Nu se poate, căci atunci cugetarea liberă, sentimentul pentru libertate încă ar fi oprite și demne de pedepsă; — séu dóră numai pentru aceea, pentru că „s'a manifestat într'o foia redactată românesce?“

Dreptatea este bunul făcării cetățen, unuia a face și a nu face altuia dreptate, nu se poate, deci a declara de „agitațiune“ cuprinsul unui articol, pentru că acela s'a publicat în limba română, și a privilegia nepedepsindu-se articolul cu acelaș cuprins, pentru că a apărut în limba maghiară séu germană, acesta este nedreptate.

Acușiunea susține, că cele cuprinse în cei doi articoli incriminați „sunt în stare a agita pe Români la ură contra Maghiarilor.“

Că „nu sunt în stare“, se vede limpede din rezultat; séu cu puțință este procurorul de stat a prezenta măcar pe un unic Română, în care cuprinsul celor doi articoli ar fi stérnită ură contra Maghiarilor; séu e în stare d-lă procuror de stat a ne spune o faptă întâmplată dela aparițiunea acelor articoli încóce, prin care Români și-ar fi manifestat ură contra Maghiarilor?

Resultat nu e, deci despre agitațiune séu despre încercare de agitațiune nici vorbă nu poate fi, cu atât mai puțin, că în nici unul din articoli incriminați nu este nici amintire de națiune maghiară, căci în aceia nu se învinovătesce națiunea maghiară nici cu despoiere de drepturi, nici cu apăsare; nu se vatămă constituțiunea ungară, nu se găsesce ațitare la ură, nici provocare cătră Români

La urî națiunea maghiară, ceea ce nici n'a fost voința s'eu simțirea s'eu intențiunea clientului meu. Acestea se veddă din întregul cuprinsul articulelor; deci se analizăm părțile singuratic ale articulelor, așa precum fură înșirate de către procurorul de stat în acuzațiune.

Articulul întâiu, „Nascerea Domnului“ conține din pricina sărbătorii Crăciunului o reprivire asupra anului trecut și în partea sa cea mai mare ilustrază starea politică a Europei întregi.

„Popórele gemu sub apăsarea sarcinilor publice; cu lacrimi de durere în ochi privesc la vitele lor flămânde și tremurânde; alții cu inima sfâșiată se despart de vetrele lor străbune luându-lumea în cap, pentru ca în alte țeri și sub alte stăpâniri străine să-și afle o existență mai bună; alții gemu prin temnițe, pentru că au avut cutezanța d'asf' apăra viețile ori averile atacate pe nedrept din partea organelor statului“.

Aud'it'au d-nii jurați în aceste rânduri amintindu-se națiunea maghiară s'eu poporul român? Eră cuvântul „popóre“ nu este óre cumulativ și nu se înțeleg óre tóte popórele Europei și nu se caracterizează óre starea tuturor popórelor cu ocaziunea sărbătorii universale a Crăciunului?

Totú astfel este și pasagiul alú doilea din articolul întâiu: „

„Pacea, de care ne bucurăm noi astăzi, nu e pacea ângerescă s'eu cerescă s'eu creștinescă, ci este o pace păgânescă, lipsită de suflet și de inimă omânescă. Ea este o dictatură despotică și nemilosă, cu multe milioane de baionete impusă bietelor popóre suferinde; e o pace, ce pretinde imperativ delat cetățenul îndreptățit spre viață și existență, ca să își calce voința și sentimentele, să-și musce buzele și inima, să renunțe necondiționat la drepturile sale, până chiar și la cele firești, să se supună poftelor și fărâdelegilor mai marilor, să vedă cu ochii lotriile altora, rătăcirile și abuzurile, dér — să tacă tăcerea pescelui și să sufere tóte, ba încă să mai și respecte pe cei abuzivi, să se închine lor, aducându-le daruri: „aur, smirnă, tămâie și — sânge“.

Este dóră în aceste rânduri ale articolului întâiu vorba despre Maghiari și Români? S'eu dóră ângerii, pacea ângerescă, pacea cerescă, pacea creștinescă este numai maghiară și românescă?

Aceste numiri generale tocmai eschidú „caracterul“ național alú celorlú díse.

Espresiunile, la aparință vătămătoare, din acele pasagiuri, precum: „călcare voinței; să se supună poftelor mai marilor, să vedă cu ochii lotriile altora“, nu sună la adresa națiunii maghiare, ci sunt îndreptate asupra sistemului de guvernare și nici aceea nu este expresú spus, că acele epiteturi se referesc la guvernul patriei nóstre.

Décă însé d-lú procuror de statú vrea să le referescă asupra sistemului de guvernare a patriei nóstre, atunci apoi să cetimú articolul de Crăciunú, alăturatú protocolului investigării prealabile, care articolú l'a publicatú contele Apponyi Albert în fóia „Budapester Tagblatt“; unú pasagiú alú aceluí articolú sună astfel: „Sé privim acum specialú la patria nóstră; aici stăpânesce dóră pace, nici o răsufare nu se mișcă, mărghita minte a supusului gustă în tótá tigna binecuvântările unui regimú d'aprópe 13 ani; cetățenulú acestorú țeri privesce plinú de respectú la físpanii s'ei, care dispunú de mandate de deputați, oficii și diplome nobilitare; elú premârește blândulú ochiú alú controlului guvernului, care se închide față de nenumăratele defraudățiuni și manipulari ușore cu bani străini“.

Acestea suntú cu multú mai aspre, decâtú cele cuprinse în pasagiulú alú doilea alú articolului întâiu incriminatú, și în articolulú lui Apponyi neîncetatú se vorbesce de: „manipulațiune de sa-trap“ și mâjgăie de asemenea expresiuni scandalisătoare; cu tóte acestea contelui Apponyi nu i-s'a intentatú procesú pentru agitațiune contra constituțiunii. Și cum se încheiá amintitulú articolú alú contelui Apponyi? Se încheiá cu provocarea: „Destéptá-te!“

Insé, d'eu, decâtú clientulú meu ar fi încheiatú articolulú s'eu cu cuvintele: „Destéptá-te!“ atunci d-lú procurorú deja ar fi aud'itú trîmbițele de răsboiu și pocniturile puscilor. (Ilaritate generală.) De ce? Pentru-cá „Destéptá-te!“ este cuvântú revoluționarú, éră „Erwache“ însemnă numai scularea de dimineță comună. (Ilaritate generală).

Articululú lui Apponyi a fostú numai o probă a diaristiceí germane, cum se atacă sistemulú de guvernare.

Insé, decâtú poftitú, vó potú servi cu probe, cum atacă foile maghiare, și nici nu citezú pe „Függetlenség“ și alte asemenea foi timbrate de escentrice, ci o fóia asemenea serioasă cum este și „Bpester Tgblatt“, d. e. n-rulú 25 din 1885 alú lui „Egyetértés“. Referitoriu la nemulțumirea universală, la casulú cu stégulú în Zagabria și la tendința panslavă și națională a „omladinei“, acea fóia scrie din cuvântú în cuvântú acestea: „Motivulú agitațiunii este simplu: ațitarea națională era deja aprópe amorfítá, însé administratiunea coruptá a guvernului Tisza și sistemulú s'eu de dare despoizițiilor a înviiatú ér acea agitațiune.“

Aceste enunciațiuni suntú cu multú mai aspre decâtú cele cuprinse în articolulú incriminatú, și cu tóte acestea pentru acele enunciațiuni nimeni nu fú inacionatú. S'eu dóră limba, în care s'a redctatú, și nu cuprinsulú articolului se ia de obiectú alú delictului? Atunci acésta ar fi vătămarea principiului fundamentálú, în tenóra căruia într'unú statú de dreptú nu este iertatú unuia a face dreptate și altuia a ó denega.

(Va urma.)

Correspondența „Gaz. Trans.“

Din marginea Sélagiului, 7 Augustú n.

Cu viuă plăcere apucú péna în mână, pentru de a Vé raporta despre petrecerea de veră, ce s'a arangiatú cu ocaziunea adunárilor generale ale „Despártéméntului XI selagianú“, a „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului românú“ și a „Reuniunii femeilorú române selagiene.“

Despre modulú, cum au decursú adunările? Ce activitate a desvoltatú despártéméntulú selagianú și reuniunea femeilorú române? Lasú, ca alții, mai buní de péna și mai competenți, să raporteze. Mă restrîngú la descrierea petrecerii.

Petrecerea și-a luatú începutulú la 8 óre séra. A fostú fórté animatá și una din cele mai splendide. Publiculú numerosú, inteligentá alésá, voiá bună, care o puteai ceti de pe fața fíx-cáruia, tóte au fostú nisce împrejurári, cari au concursú la ridicarea și reușita splendidá a petrecerii.

Într'idea inima și mă sémțiamú transpusú în regiuni de totú fericite, când, privindú în jurú de mine, nu vedeamú decâtú Românoúte gingáse și frumoúse.

Étá am compusú unú buchetú din cele mai frumoúse flori: Dómne și Domnișóre, cari cu presența lorú au contribuitú multú la succesulú și animațiunea petrecerii.

Dintre Dómne: d-na Manu din Zéláu, d-na Cosma din Supurú, d-na Nechita din Zeláu, d-na Papiriu din Icoludulú mare, d-na Leményi din Borșa, d-na Mica din Odorheiu, d-na Popú din Zeláu, d-na Mărincașú din Nireșú, d-na Faragó din Dragú, d-na Roșca din Sâmpetru, d-na Lăpusteanú din Șimleu, d-na Papiriu din Ciumárna, d-na Flonta din Bocșaromână, d-na Stanciu din Dorolțú, d-na Popú din Poptelecú.

Dintre drágálașele domnișóre: d-șórele Rosalia și Eugenia Papiriu, d-șóra Maria Lăpusteanú, d-șóra Eugenia Trifu, d-șóra Nechita, d-șóra Rosalia Marinceșú, d-șóra Cosma, d-șóra Olariu, d-șóra Laura Popú, d-șóra Stefania Popú, d-șóra Cornelia Popú, d-șórele Prundușú, d-șórele Tulbure, d-șóra Maria Nossa, d-șóra Chifa, d-șóra Germanú și altele multe, pe cari, neavéndú fericirea sé le cunoscutú, nu le potú însemna.

Cadrile au fostú 3, Romane 2. Au jucatú cadrilele și romanele ca la 70—80 párechi.

Intru adevérú, o nópte plăcutá a fostú acésta pentru toți, cari au luatú parte. Insé precum tóte se gatá în lume, așa și acésta petrecere frumoúă a trecutú, și dimineța ne-amú depártatú cu toșii, ducéndú cu noi suvenirile cele mai dulci și plăcute. Le dorescú bravilorú Români selagieni, ca datina, de a ținé petreceri cu astfelú de ocaziuni solemne, sé o susținá și mai departe și totdeuna sé aibá așa reușitá strălucitá.

Unirea — armonia —, interesulú și zelulú Românilorú selagieni pentru în-

intarea și cultura națională a poporului, stórcú admirațiunea nu numai a Românilorú, ci și a străinilor.

Esemplu, care nu numai póte, dér și trebe sé-lú imiteze fiácare ținutú locuitú de Români.

Onóre și respectú bravilorú Români selagieni! **Călătorulú ardelenú.**

Literatură.

„Transilvania“. Fóia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului românú“. Acésta fóia ese în câte 2 cóle pe lună și costá 3 florini v. a. pentru cei ce nu suntú membrii Asociațiunii. Pentru străinătate 9 franci (lei noi) cu porto postei. Abonamentulú se face numai pe câte 1 anú întregú. Se abonézá la Comitetulú Asociațiunii în Sibiu, s'eu prin postá s'eu prin d-nii colec-torí. Șumariulú N-rilorú 15—16 dela 1—5 Augustú 1889. Anulú XX: Necesitatea reimprimării cărțilorú bisericesci cu litere străbune. — Diaristica în Bucuresci. — Proiectú de lege pentru conservarea monumentelorú naționale. — Diagnosele Cryptogamelorú vasculare. — Consemnarea contribuțiilorú făcute în favorulú șcólei superioare de fete a „Asociațiunii transilvane“ pe cóla d-lui Parteniu Cosma, din 1 Ianuarie până la ultima Iunie 1889. — Convocare. — Bibliografiá.

„Șcóla și Familia“. Fóia pentru párinți și învătători. Comitetulú de redacțiune: Iónú Dariu, redactorú responsabilú. Ștefanú Iosifú, George C. Belissimus, Iónú D. Petrașcu.

Sumarulú N-rului 12, dela 1 Aplilie—1 Iulie 1889, anulú III: Episcopulú Nic. Popea. I. Dariu: Teoria învățământului intuitiv (continuare). I. D. Petrașcu: Alú VI. congresú didacticú românú. T. Popovici: Musica vocală. Bibliografiá. Diverse.

Raportulú generalú

alú Societății de lectură „Petru Maiorá“ a junimii române din Budapesta pe anulú școlasticú 1888/9.

Estragemú din raportulú acestei societăți, a cărei devisá e: „Uniți sé fimú în cugete, uniți în Dumneșeu“ (Alexandri), următoarele:

Societatea a implinitú 27 ani de existență. A fostú unú farú luminătorú pentru tinerimea română din Budapesta, și-a implinitú multe datorințe naționale. Societatea a fostú loculú, unde tinerimea de acolo a avutú ocaziune ași cultiva spiritulú, ași nobilita inima și ași iubi limba și naționalitatea mai presusú de tóte, contribuindú în multe casuri la deșteptarea și sădirea consciinței naționale și la nutrirerea și consolidarea ei, a fostú unú felú de șcóla, unde au învățatú tinerii a se cunosce unii pe alții, voindú și în viața practică mai departe a conlucra împreună.

Despre starea societății în anulú administrativú 1888/9 avemú următoarele date în raportú:

Membri au fostú: 18 fundatori, 30 onorari, 34 ordinari și 4 ajutatori. Ședințele s'au ținutú: 2 generale ordinare, 5 generale extraordinare, 17 ordinare săptămânale, în care s'au cetitú și s'a discutatú asupra mai multorú elaborate de ale membrilorú și s'au pertractatú agendele administrative. Lucrarea de căpeteniá a fostú continuarea afacerii cu edarea Almanachului, care însé din cauze independente de societate nu s'a pututú aduce în îndeplinire. Biblioteca numărá așí 1012 opuri. Cabinetulú de lectură alú societății a fostú pusú la dispoziția membrilorú cu mai multe diare politice și reviste literare.

Averea societății este în anulú curentú: fondulú nealienabilú 4415 fl. 99 cr., fondulú disponibilú 62 fl. 32 cr, restulú casei 35 fl. 45 cr. și 6 lei 50 bani. Față cu anulú trecutú, fondulú nealienabilú a crescutú cu 513 fl. 34 cr.

Și în anulú acesta d-na Elena Mocioni de Foen a dăruitú societății 100 fl. Societatea a declaratú membrá fun-

datóre. Stipendiștii fundațiunii „Gojdu“ au dăruitú și în anulú acesta 7 fl. 70 cr., ér d-lú G. Mladinú, preotú în Sicea 2 fl.

Prețulú „Istoriei pentru începutulú Românilorú în Dacia“, de Petru Maiorú, s'a redusú la 60 cr. pentru esemplarulú broșatú, 1 fl. 10 cr. pentru celú legatú.

Partea generală a raportului încheiá amintindú perderea, ce a înduratú societatea prin mórtea episcopului Caransebeșului Iónú Popasu, membru onorariú alú societății.

Din partea specială vedemú, că societatea are: 18 membri fundatori, 30 onorari, 34 ordinari, 4 ajutatori.

Comitetulú societății îlú formézá D-nii:

George Bogoeviciu, președinte. Pavelú Oprișá, vice-președinte. Iosifú Blaga, secretarú. Geor. Morariu și Romulú Polișú, notari. Ioanú Onciu, bibliotecarú. Val. Branisce, cassarú. Emilianú Popescu, controlorú. Ioanú Curiță, economú.

Societatea apelézá la sprijinulú publicului românú, care ajutorând'ó îi dá puțința a aduce multe și mari servicii cauzei comune. Sperámú, că glasulú societății nu va suna în pustiá nici de astădatá.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciulú biuroului de coresp. din Pesta.)

Viena, 12 Augustú. Impératulú a plecatú aserá la 9 óre cu mare suitá la Berlinú. La dorința monarchului, nu s'a făcutú nici o despártire oficială. În Praga s'a suitú archiducele Franz Ferdinand în trenulú curții.

Berlin, 12 Augustú. Diarele scriu cu cuvinte călduroúse despre apropia tavisită a monarchului austriacú. Acestú evenimentú sărbătoreșú s'a vestitú pretutindenea prin decorarea stradelorú. — Séra a cădútú o plóia mare, care a împedecatú în multe părți decorarea. Impératulú a primitú pe cancelarulú imperiului într'o lungă audiență. Cancelarulú a fostú furtunosú salutatú de numerosá mulțime de ómeni.

Atena, 12 Augustú. Mai multú creștini au fostú măcelăriți de Turci. Turcii au devastatú și au incendiatú localitatea Assipopulo.

Cursulú piețel Brașovú

din 9 Augustú st. n. 1889.

Bancnote românesci	Cump.	9.46	Vând.	9.48
Argintú românescú	-	9.43	-	9.45
Napoleon-d'orú	-	9.48	-	9.51
Lire turcesci	-	10.70	-	10.75
Imperiali	-	9.70	-	9.75
Galbini	-	5.60	-	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	-	102.—	-	—
„ „ „ 5%	-	98.59	-	99.—
Ruble rusesci	-	122.50	-	123.50
Discontulú	-	6 1/2—8%	-	pe anú.

Cursulú la bursa de Viena

din 10 Augustú st. n. 1889.

Renta de aurú 4%	-	-	-	99.65
Renta de hárțiá 5%	-	-	-	94.65
Imprumutulú căilorú ferate ungare	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilorú ferate de ostú ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	100.—
Amortisarea datoriei căilorú ferate de ostú ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilorú ferate de ostú ungare (3-a emisiune)	-	-	-	112.60
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.80
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.80
Bonuri rurale Banatú-Timișú	-	-	-	104.80
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.80
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.80
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Despágubirea pentru dijma de vinú ungurescú	-	-	-	99.99
Renta de hárțiá austriacá	-	-	-	83.60
Renta de argintú austriacá	-	-	-	84.80
Renta de aurú austriacá	-	-	-	109.75
Losuri din 1860	-	-	-	139.—
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	909.—
Acțiunile băncei de creditú ungar.	-	-	-	318.50
Acțiunile băncei de creditú austr.	-	-	-	304.75
Galbeni împărătesci	-	-	-	5.68
Napoleon-d'orú	-	-	-	9.51 1/2
Márci 100 imp. germane	-	-	-	58.50
Londra 10 Livressterlinge	-	-	-	119.70

Editorú și Redactorú responsabilú: **Dr. Aurel Mureșianu.**

88,10

„ALBINA“

Institutul de credit și de economii FILIALA BRAȘOVU primesce în comisiune efectuarea de plăți și încasări atât în interiorul țerei cât și în străinătate.

Cumpără, vinde și amănțează monete, efecte și cupone, dă însași seu îngrijește cecuri, asigurate etc. și se recomandă în deosebi pentru esecutarea în comisiune a oricărei transacțiuni de bancă în România.

Informațiuni mai de aproape se pot lua zilnic în biroulul institutului, piața No. 90, dela 8—2 ore d. a.

Nr. 363—1889.

CITAȚIUNE.

Maria George Simonă Strimbu, gr. cat. din Vadu, în 24 Februarie s. c. a intentat procesul divorțial contra bărbatului ei George Cosgaria, gr. cat. de acolo, căruia i-s'a comunicat acțiunea spre răspundere în 23 Aprilie a. c.; însă numitul bărbat, nevoind a răspunde nici a-și pune pe altcineva de reprezentant, s'a depărtat din comună și nu i-se pôte afla ubicațiunea; de aceea este citat prin acesta: ca în termen de 6 luni să se prezenteze la forul matr. gr. cat. de I instanță alu Făgărașului; altcum va fi înlocuit prin curatoru „ad actum“.

Dela presidiulu forului matr. del. gr. cat. de I instanță alu vicariatului Făgărașului.

Făgărașu, în 4 Augustu 1889.

Basiliu Rațiu, vicar.

136,3—3

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni 3 fl. —
Pe șese luni 6 fl. —
Pe unu anu 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni 10 fr.
Pe șese luni 20 fr.
Pe unu anu 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu 2 fl. —
Pe șese luni 1 fl. —
Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu 8 franci.
Pe șese luni 4 franci.
Pe trei luni 2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se voru abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, B.-Pesta-Arad-Telus, Telus-Arad-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc. Includes train types (Tren de pers., Tren omni-bus) and departure times.

Notă: Numerii încadrați cu linii grôse înseamnă orele de noapte.